

Juliusz Verne

Wspomnienie Szkocji

Tytuł oryginału francuskiego: *Souvenirs d'Ecosse*

Tłumaczenie:

Andrzej Zydorczak, Michał Gołębiowski

© Andrzej Zydorczak (2003)

*Piękne jeziora o śpiących wodach,
Zachowajcie na zawsze, bo już pora,
Czarowne legendy o starych rodach,
Cudowne, wspaniałe, szkockie jeziora!*

*Na brzegach został ślad po wieczne czasy
Tych bohaterów tak niezapomnianych,
Tych potomków tej szlachetnej rasy,
Których opiewał nasz Walter kochany!
Tam stoi wielka wieża, gdzie czarodzieje,
Warzyli swe skromne jadło w noc i w dzień
Dalej, rozległe wrzosowisko fioletowieje,*

Na które ciągle powraca Fingala cień!

*Tu w noce ciemne zloty się odbywają,
Tu szalone chochliki i diabły tańczą,
Tutaj też złowróżbne cienie igrają –
Oblicza Purytanów w sobie przechowują.
Między skały dzikimi, co przy tafli leżą,
Wieczorem można jeszcze zaskoczyć
Waverley'a, który ku waszym wybrzeżom
Prowadzi Florę Mac Ivor, by ją zauroczyć!*

*Czasem Pani Jeziora pod postacią ducha
Na swym rumaku czarnym błądzi i umyka
A nieopodal Diana w zadumaniu słucha
Jak z rogu Rob Roya wlatuje muzyka!
Tu jeszcze niedawno przebiegał wyżyny
I docierał do klanów Fergususa głos ze stali
Sławiącego swe wielkie wojenne czyny
I budzący echo wśród szkockich górali.*

*Choć tak daleko od was, jeziora poetyczne,
Przeznaczenie prowadzi wciąż nasze kroki.
Te parowy głębokie, skały i groty mityczne
W oczach utrwalą się nam te cudne widoki!*

O, widoku, za wcześnie popadłeś w zapomnienie

Nie wrócisz już do nas mimo szczerych chęci!

Stara Kaledonio, o tobie wspomnienie,

Zostaniesz ty zawsze w naszej pamięci!

Piękne jeziora o śpiących wodach

Zachowajcie na zawsze, bo już pora,

Czarowne legendy o starych rodach

Cudowne, wspaniałe, szkockie jeziora!

